

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: P. K., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 25.7.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 3.7.2014 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 3.7.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované č.j. X ze dne 21.5.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou k výzvě soudu doplněnou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 3.7.2014, protože s ním nesouhlasil kvůli snížení ze 3. stupně na 1. stupeň, neboť jeho zdravotní stav odpovídá plné invaliditě a byl nedostatečně zjištěn (byl chybně posouzen) kvůli tomu, že se zhoršil; požadoval, aby byl jeho zdravotní stav znovu přezkoumán a závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované. (K žalobě byla následně připojena mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím dne 3.7.2014 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 21.5.2014, kterým mu byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**) tak, že ode dne 4.7.2014 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně mu náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 4.584,-Kč měsíčně, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) ze dne 24.4.2014 byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 3.7.2014 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o*

invaliditě z jednání ze dne 27.6.2014 byl žalobce také uznán invalidní jen pro *invaliditu prvního stupně*, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole V, položce 4c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%, a žalobci byla přiznána horní hranice vymezeného rozpětí, tj. 45%, vzhledem k aktuálnímu klinickému nálezu a tato míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám vyhovět.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 24.4.2014* a ze *založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 27.6.2014 ČSSZ pracoviště Plzeň* soud zjistil, že žalobce nadále nebyl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale byl uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4c) přílohy vyhlášky, pro které mu byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*datum změny invalidity: 24.4.2014 – den jednání OSSZ*).

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 19.9.2014 navrhla vyhotovení nového posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a ponechala rozhodnutí na úvaze soudu podle výsledku dokazování. Z *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 3.7.2014 bylo žalobci doručeno dne 9.7.2014.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 12.11.2014 za účasti žalobce a odborného lékaře z oboru psychiatrie*. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Za rozhodující zdravotní postižení komise oproti posouzení lékařem OSSZ a ČSSZ pokládá diagnosu poruchy osobnosti, emočně nestabilní, hraniční typ, která je vrozená a provází žalobce od mládí, je středně těžká, s podstatným narušením společenského a pracovního fungování se závažným maladaptivním chováním a opakovanými situačními dekompenzacemi vyúsťující v sebevražedné pokusy a následnou psychiatrickou hospitalizaci (od roku 1999 je v léčbě psychiatrie pro diagnosu periodické depresivní poruchy), při jednání komise se již nejednalo o těžkou depresivní fázi. Komise hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly V, položky 7b) přílohy vyhlášky na horní hranici procentuálního

rozpětí 45% a s ohledem na charakter zdravotního postižení u nekvalifikovaného dělníka a jeho vlivu na schopnost rekvalifikace zvýšila stanovené procento dle § 3 vyhlášky o 10%, takže celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 55% a změnu invalidity stanovila shodně s posudkem OSSZ a ČSSZ dnem jednání 24.4.2014 (doba platnosti (lhůta KLP): 30.4.2017. Dále komise uvedla, že žalobce není schopen práce v prostředí hlučném, s nutností jednání s klienty, ve větším kolektivu, práce v úkolu, s vyššími nároky na koncentraci, ale je schopen práce psychicky nenáročné s možností vlastní volby pracovního tempa, mimo větší soustředění lidí. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) ***nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.***

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro*

soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 3.7.2014, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá ponechání vyššího stupně invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 12.11.2014 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, nikoli pouze prvního stupně*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 3.7.2014 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 21.5.2014 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale není již invalidní pro invaliditu třetího stupně, nejedná se ani o invaliditu prvního stupně, když míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 55%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (45% poklesu pracovní schopnosti).*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je nadále od 24.4.2014 invalidní pro invaliditu druhého stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. změna stupně invalidity z třetího na druhý stupeň, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 52/2014 ze dne 17.12.2014, když rozhodnutí o snížení invalidity a i invalidního důchodu z třetího na první stupeň by žalovaná nevydala v případě zjištění, že u žalobce sice došlo ke snížení stupně invalidity, ale toliko na invaliditu druhého stupně již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či v řízení o námitkách o jeho námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 21.5.2014.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval náklady tohoto řízení.

Poučení : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 17. prosince 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně